

Møntvæsen for Rystelse paa ny. Man maa ikke tro, at fordi man er gaaet over til Guldmøntfoden, er dermed alle Spørgsmaal om Kronens Bevarelse løst. Jeg henviser til de Undersøgelser, som en af de mest fremragende Økonomer i den engelske økonomiske Verden nylig har foretaget med Hensyn til de Vanskeligheder, der kan frembyde sig for den engelske Paritet, skønt Tilbagevenden til Guldmøntfoden dér langt fra har været saa vanskelig som vor. Vi maa derfor — og det er beklageligt, at det sker saa sent — gøre de alvorligste Skridt for at tilvejebringe det Pristal, som her i Landet vil svare til Guldverdien. Og jeg for mit Vedkommende er ikke utilbøjelig til at tro, at Professor Warming har Ret i sin Opfattelse, at for vi er faldet til Ro paa et rigtigt Priseniveau, skal vi noget længere ned end det engelske og det hollandske Priseniveau, med andre Ord, vi skal ned noget under 170. Derfor vil vi for vort Vedkommende medvirke til den meget betydelige Nedsættelse af Statsudgifternes Tal, som er nødvendig, for at Budgettets Udgiftside kan bringes i Overensstemmelse med Kroneverdien. Det er nu vor Mening, at en saadan Nedbringelse af Udgifterne vil paa den roligste og for Samfundet som Helhed mest tjenlige Maade kunne ske i Løbet af de to Finansaar 1927—29. Samfundet er ikke blot i Øjeblikket i en økonomisk Bølgedal, men det befinder sig tillige i en voldsom Uro og Usikkerhed, Bekymring overfor Fremtiden, ikke mindst præget af, at det tilbagelagte Aar foruden af Kronestignings Plage har været hjemsøgt af en anden Række af ægyptiske Plager. Det er vor Overbevisning, at Rigsdagen efter at have foretaget passende store Udgiftsnedsættelser for det kommende Finansaar, med langt sikrere Skøn da vil kunne overskue, hvad der yderligere vil være nødvendigt.

I denne Forbindelse skal jeg give vor ubetingede Tilslutning til Regeringens Forslag om en øjeblikkelig Takstnedsættelse for Statsbanerne, et Forslag, som er fremlagt af Trafikministeren saaledes, at det ikke er gjort afhængigt af det Program, som Trafikministeren i øvrigt arbejder paa gennem sin Deltagelse i de foreliggende Lovforslag. At han gør dette, er forstaaeligt, men han har ønsket at iværksætte disse Takstnedsættelser straks, og dette kan ikke opnaas af en Rigsdag, der netop skal i Gang med et helt Komplex af Love, hvis Tilendbringelse vil tage adskillig Tid ved at kræve Forhaandstilslutning til Komplexet. Vi er, som bekendt, og har været det lige siden Kronestigningen blev gennemført, af den An-

skuelse, at et af de første Steder, hvor man skulde have taget Guld Kronens Konsekvens, var paa saadanne Takster og Afgifter, og at det i sig selv vilde have været medhjælpende til at føre Kronen hurtigere igenem, medhjælpende til at bringe Pristallet ned. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at han havde talt med en Forretningsmand, hvis Omsætning var en Million, og Portonedsættelsen betød for ham kun en Indtægt af 200 Kr. Og det ærede Medlem sagde hertil, at han var naturligvis ikke i Tvivl om, at Erhvervene gerne tog disse Fedtskilling med. Se, naar man vil nedsætte en Statstakst, en Statsafgift, f. Eks. en Porto, saa bliver det til en „Fedtskilling“, men vi skulde se den samme Porto sat op med nogle Øre, saa vilde det blive til „Blodpenge“. Det er denne Uligevægt i Behandlingen, som skader det offentlige Liv, og jeg beklager derfor, at den tidligere Statsminister vil tage en saa urimelig Ting i sin Mund, som at det, at man bringer Landets samlede Takstniveau i Overensstemmelse med den nye Kroneverdi, ikke er af en virkelig og væsentlig Betydning for Landets Erhvervsliv. Den højtærede nuværende Statsminister sagde i sin Tale forleden, at de Udgiftsnedsættelser, som vi nu drøfter, burde være gennemført allerede for et Aar siden. Dette gælder efter vor Mening i lige saa høj Grad, maaske i endnu højere Grad, selve Statstaksterne. Men jeg maa tilføje, at den Kritik, som den nuværende Statsminister rettede mod sin Forgænger, falder ogsaa tilbage, om end ikke paa ham selv, da han den Gang ikke var Medlem af Rigsdagen, saa paa hans eget Parti, thi de Partier, som gennemførte Paripolitikken, burde have benyttet de Maaneder, hvori de forberede Kronens Tilbagevenden til Pariteten, til at ones om Hovedtrækkene i den Politik, der var en nødvendig Konsekvens af den nye Kroneverdi.

Jeg skal nu fremsætte nogle faa almindelige Bemærkninger om selve det Lovforslagskompleks, der foreligger, idet det paa saa mange Punkter indeholder saa store Ændringer i Lovenes Opbygninger, at vi ikke er til Ende med vore Overvejelser af alle disse Lovforslag, og der i øvrigt kun ved Specialforhandling kan tages Stilling til hvert enkelt af dem, ogsaa til de Tal, som de rummer.

Fire Grupper bestaar jo dette Komplex af. Den første Gruppe er lille. Den omfatter Landbrugsministeriets og Udenrigsministeriets Budgetter, og jeg antager ogsaa, at de væsentlige af de Ændringer, som vil fremkomme paa Finanslovsforsla-